

праханъта, на която сж паднали искритѣ, за да се запали? Сжщо и когато запалваме огънь, защо трѣбва да духаме отъ начало леко, а после и по-силно?

Когато духаме, къмъ тлеющото тѣло 'отива повече въздухъ, а въ въздуха се съдържа кислородъ, който е необходимъ за горението така, както храната, водата и въздуха сж необходимии за живота на човѣка. Той подържа толкова силно горението, че ако внесемъ тлеюща клечка въ сждъ пѣленъ съ кислородъ, тя се запалва и гори съ силенъ пламъкъ.

До края на XVIII столѣтие, хората не знаели кибрита и за това винаги носѣли съ себе си стомана (огниво), кремъкъ и праханъ. Въ кжщи винаги се стараели да запазятъ жаръ въ огнището, като посипвали жаръта съ пепель, за да не изгори отъ кислорода, който е въ въздуха.

За да разбере, колко удобства ни дава кибрита, нека всѣки опита, като единъ два дни въ кжщи не се употребява кибритъ. Дори въ кжщи, кждето има електрическо освѣтление и тамъ кибрита е крайно необходимо.

Първата запалителна машинка. — Хората, които си служили съ огниво и кремъкъ, се много зарадвали, когато учениятъ химикъ Доберайнеръ успѣлъ въ 1819 год. да построи една малка, доста удобна запалителна машинка. Откритието на Доберайнера е вече доста голѣма крачка напредъ къмъ откриването на истинския кибритъ. Получаването на огънь чрезъ тази запалителна машинка, която била наречена водородно огниво, е химическо действие. Ученитъ отъ тогава се заели да изнамѣрятъ такова вещество, което лесно да се запалва.

Било е време, когато водородното огниво на